

पद ३२

(राग: झिंझोटी - ताल: दीपचंदी.)

श्रीपादश्रीवल्लभ मां पाहि । यतिवर्या दीन करुणाशब्दे करूनी
बाही ॥१॥ नगर पीठपुर पूर्व दिशेसी । राजपिता सुमतिच्या
कुशी ॥ दत्तात्रय त्वां आपस्तंब वंशीं । अरूप रूप परी देह
धरिलासी ॥२॥ मुंज लागली सप्तम वर्षीं । लग्न लावितां नलगे
म्हणसी । देउनि दोन पुत्र मातेसी । बद्रीकाश्रमा पाहूं गेलासी ॥३॥
गोकर्णीं तीन वर्षे वास । श्रीगिरी चातुर्मास । निवृत्ति संगमाहुनी
कुरवपुरासी । कृष्णा गंगा वाहे ग्रामासि ॥४॥ अंबिकापुत्र त्या
मतिमंदासी । कृपादृष्टीनें पंडित करिसी ॥ पुत्र ज्ञानी होय पुढिल
जन्मासी । व्रत दिलें तिसी शनिप्रदोषी ॥५॥ वर दिधला त्वां
रजकालागीं ॥ विदुरनगरिचें राज्यसुख भोगी ॥ नरसिंह सरस्वती
होऊन योगी ॥ दर्शन देईन मी तुजलागीं ॥६॥ गंगेमाजी गुप्तचि
झाला । कुरवपुरामधें वासचि केला ॥ वल्लभेशास्तव कैसा
धांवला । तस्कर मारूनि दीन जिवविला ॥७॥ पाहि पाहि श्री
सद्गुरुनाथा । कृपा करूनि दे दर्शन आतां । तुजविण कोण असे
मज दाता ॥ माणिकदासा तारी दिनानाथा ॥८॥